

REDACTIA

Arad, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor. pe 1/2
pe 10 cor.; pe 1/4 de an
cor.; pe 1 lună 2 cor.
-rli de Duminecă pe an
— 4 coroane. —
Pentru România și
străinătate pe an:
40 franci.

manuscrise nu se napotiază

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Serisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Primele mărturisiri.

(R) In același timp, în care țările maghiare vestesc că la Budapesta s'au ordonat anul acesta peste 10.000 licitațiuni la casele celor ce nu și-au plătit darea, și când ministrul de finance arată că în Toronto, el mai bogat comitat din țară, nu a plătit de cât 13% din darea strătă stat, fruntașii politici maghiari se sfătuiesc în Budapesta asupra chestiei colonisărilor, adică: cum și unde să cumpere pământ pentru a da terenurilor maghiari?

Primele mărturisiri le avem deja chiar din a doua ședință a comisiei de anchetă ținută (la 19 c.) sub presidenția ministrului de agricultură.

Hotărât, e vorba ca pământuri să se cumpere între naționalități, ear' întreaga acțiune este îndreptată mai ales în contra noastră, a Românilor, ar' locuim părțile de la margini, pe linia de la Sătmăr și până jos, la Dumăre.

Că avem a face cu un fel de maniaci, cari în chipul acesta socotesc că mântul neamul unguresc de ori de primejdie, o să ne convingem îndată că vom urmări mai cu atenție deservirile ce se urmează între fruntașii politici și economici maghiari.

Astfel, în ședința de la 19 c. Bujánovits Sándor (cităm textual după lărea de seamă oficioasă):

„Atrage atenția celor competenți asupra stării din comitatele mărginașe, unde lucrurile sunt mult mai grave și mai triste de cât în părțile ardeleni, unde situația se agravează încă prin faptul că țările proprietăți cad, una după alta, în mâinile streinilor. În cercul unde odinioară erau proprietățile lui Rákoczy, zi nu mai este o singură proprietate maghiară“.

Și totuși, înțelepții țării în loc să bată capul cum să mântue de pierire pe proprietarii mijlocii și chiar pe cei mari, vorbesc de colonisarea cu Unguri a „marginet locuitorii e naționalități“ (adecă de Români).

Să mergem însă mai departe. Sándor János, un fel de luceafăr al Ungurilor ardeleni, vine și mărturisește:

„Proprietarii mijlocii din Ardeal sunt înțuiați de nevoi multe și de tot felul. And la bursa din Budapesta grăul este 17, în Ardeal nu se vinde mai scump de cât cu 5 fl. și din contră: un obiect de industrie care în Budapesta este cu 5 fl. Ardeal este deja cu 6 fl. ear' banii, și aici se dau cu 40/o, în părțile ardeleni stă 120/o (mare mișcare în sală). Marile inuite de bani, e adevărat, dau cu 40/o, dar în mijlocitori. Să zicem 100/o, destul de ump și așa (strigăte: Rămâi numai la 10/o, acesta-l adevărul.) Chestia secusă nu se poate rezolva prin colonisări. Secuiul nu emigrează pentru că n'ar avea pământ, ci se duce în România să-și valorizeze acolo brațele, pentru că în țara lui are de lucra“.

Și totuși, vor să împăneze Căma Ardealului cu colonii secuiești...

Parcă nu au mai fost p'acolo coloniști secui, cari au perit, că nici urmă nu le-a mai rămas!

Peste cele spuse de Beksics, trecem. El e apucat de ideea bizară a „schimbării proprietății“: marii proprietari maghiari de pe Alföld să vindă din moșiile lor întinse și să cumpere păduri — de pildă — pe teritorii locuite de naționalități, unde să se pună apoi pe maghiarisare... Pe tema asta a scris doar nu de mult o carte groasă; o susține deci și în comisia de anchetă.

Interesant este ce a spus episcopul romano-catolic din Temișoara... Unele foi maghiare, între cari „Budapesti Hirlap“, adevărat nu reproduce dar „Pester Lloyd“ și „Egyetértés“ în darea lor de seamă scriu despre Desewffy:

„El indeamnă la moderațiune și precauțiune, atât în expresiuni cât și în acțiuni, ca nu cumva să provocăm earăși o nouă tulburare între naționalități... În fine, ar pune grije mare ca în unele colonii (se înțelege, în Banat) să fie și Șvabi, dela care Maghiarii ar putea învăța multe lucruri bune“.

Sfârșitul acestor colonisări ar fi că și Ungurii și Șvabii ar trebui să învețe românește, altfel nu ar ști să se înțeleagă între dânsii, pentru-că reciproc nu-și pot învăța limbile, dar pe cea românească o poate învăța și Șvabii și Ungurii.

Csernovits Diodor, director (în Arad) al moșiilor statului, a fost cel care mai cu dinadins a accentuat că colonisările aici, la margine, trebuie făcute. „Din Selagiu, a zis el, și până pela Panciova, înțelegând și Caraș-Severinul, trebuie făcut un fel de brâu, din care ca ramificație, pe văile mai roditoare, să patrundem în sus, spre Ardeal“.

„Sper, a terminat, că statul va avea banii necesari acestor acțiuni; dacă nu avem bani, apoi să ne virăm capetele în nisip și să așteptăm până-ce valurile fluxului naționalităților ne vor acoperi (aplaude).“

Noi zicem însă, că nu e vorba din partea naționalităților de nici o primejdie, ci fruntașii aceștia maghiari zugrăvesc — cum zice Românul — ca-i verzi pe pereți numai să sperie, obștea și să facă pe guvern a institui comisii, consilii superiori, biuro central, controlori de colonisare, cum cer toți apostolii colonisării, ca astfel nația lui Bartha Miklós să mai aibă la dispoziție câte-va posturi bine plătite... Banii și așa se vor lua din vistieria țării, unde plătesc și naționalitățile, a căror maghiarisare se țintește cu ajutorul coloniștilor.

Ori—dacă cu adevărat cred în succesul colonisărilor—avem a face cu niște tâmpiți, cari nu ved, că vind ei să-și întărească neamul, slabesc țeara, provoacă lupte amare între fiile aceleiași patrie iubită. Nu ved, că pe când în sinul neamului lor bântue un șir întreg de nevoi, încât întregul ținut unde-si avea odinioară moșiile Rákoczy, azi nu mai e o palmă de loc proprietate maghiară, p'atunci este adevărată sinuciderea a încerca să

maghiarizeze, să strice buna conviețuire între cetățenii de la a căror pace și dragoste depinde însăși existența statului.

Dar vom reveni.

Sporirea contingentului armatei. „N. Wiener Tagblatt“, scrie un articol senzațional privitor la sporirea contingentului armatei comune. Zice că și după desbaterile urmate în Dieta maghiară, unde baronul Fejérváry a fost interpellat asupra acestei afaceri, dar s'a ferit a răspunde hotărât, ci a răspuns evasiv, se menține ideea sporirii contingentului militar. Se înțelege sporirea aceasta nu se va face în măsura ce se observă în Rusia, Germania și Franța, ci treptat, treptat, avînduse în considerație îndeosebi starea financiară a țării.

Moștenitorul tronului. În cercurile înalte din Viena — scrie „Budapesti Hirlap“ (de la 21 c.) — se vorbește și pretutindeni face mare senzație următorul fapt ce s'ar fi petrecut la Curtea imperială: Nainte cu câte-va săptămâni, la Burg s'a dat adecă un prânz așa zis familiar, la care înafară de câți-va înalți demnitari, n'au fost de cât numai membri de ai casei domnitoare. La prânzul acesta, se zice, M. Sa Monarhul a salutut pe cel mai mic fiu al arhiduceului Otto, pe Carol Francisc Iosif ca presuntiv moștenitor al tronului. Toastul acesta a făcut mare impresie în cercurile de la Curte, ear comentariile ce se fac sunt încă și mai de senzație. Intre altele se dă ca sigur, că doi arhiduci, cei mai de aproape de tron, vor renunța la drepturile lor în favorul tinerului arhiduce Carol Francisc Iosif, care abia acum o să între în al 14-lea an al vieții; el s'a născut adecă în 1887, în Persenberg.

„Gospodărie ungurească“. În articolul al doilea despre „Ungaria independentă“, din care reproducem astă mai la vale, stă și următoarea sentență, pe care o scoatem într'adins aci la iveală, anume:

„Nu mai departe decât 5—6 mile spre sud dela capitala cea făurită în mod măestrit, se găsește adevărată pustietate, despre ceea-ce se poate convinge ori-și-cine. Nu seamănă oare ca ou cu ou această gospodărie ungurească cu cea polonă?“

Caracteristica aceasta e și de actualitate în legătura cu conferențele anchetei de colonisare.

Noul guvern austriac.

Depunerea jurământului. — Programul guvernului.

La 20 c. Körber, noul prim-ministru austriac, precum și colegii săi, a depus jurământul legiuit în fața M. Sale. După această solemnitate, la care au asistat contele Abensberg, mareșal al Curții, M. Sa a primit pe fiecare ministru în audiență.

În aceeași zi, „Wiener Abendpost“ aduce în fruntea sa următorul comunicat:

„Noul guvern, chemat din încrederea M. Sale, are ca misiune principală să rezolve în comună înțelegere chestia naționalităților, ear' misiunea culturală o vede în stringerea la un loc a tuturor forțelor de muncă pentru înflorirea statului. Luptele naționaliste, cari deja în sine sunt regretabile, în urma perpetuării lor, au umplut

sufletele cu patimă politică și au legat toate puterile poporului, chemate a realiza muncă binefăcătoare pe o mulțime de terene reale, — ear' viețea socială au viciat-o și au făcut să fie desconsiderate chiar și interese, cari sunt comune tuturor neamurilor din monarhie. Recunoașterea acestor mari pagubi a făcut să se pătrunză toate cercurile serioase de convingerea, că înomis e necesar să se pună capăt luptelor dintre naționalități ori cel puțin să se modereze simțitor și să se prevină astfel o sguuire a așezămintelor publice. Experiențele anilor din urmă au arătat, că în chestii naționale numai aceea se poate menține ce isvorește din înțelegerea părților interesate.“

Se spune apoi că guvernul va căuta ca pe terenul practic să rezolve cearta dintre părțile interesate, convocând curînd la Viena o conferență a bărbaiilor de încredere, conferență în care guvernul va lua parte activă, venind cu aume proiecte concrete. După aceea se va convoca Reichsrathul, care va ave să se rostască asupra lucrării conferenței.

Se schițează apoi și politica economică a noului guvern, spunîndu-se, că se va ave în vedere îndeosebi eliberarea atâtor forțe azi ori legate ori impeditate la muncă din cauza certelor pătimișe naționaliste.

Ungaria independentă și viitorul ei.

II.

În al doilea articol, publicat în N-rul dela 13 Ianuarie al lui „D. Volksblatt“, autorul trece în revistă și analizează raporturile „Ungariei (presupuse) independente față cu statele învecinate cu ea“. Tabloul ce-l zugrăvește autorul privind lucrurile din acest punct de vedere, reiese că se poate de nefavorabil pentru „Ungaria independentă“, ceea-ce de altfel va recunoaște din propriul raționament fie-care om cu judecată, ori-cât de puțin s'ar ocupa cu politica. Căci, dacă „Ungaria independentă“ ar sta singură, nealiată cu nimeni, ea în curînd ar intra însă în conflicte mai cu toți vecinii săi, în primul rând cu statele balcanice.

„Dar, la urma urmelor — scrie autorul — din cauza alcătuirii sale ethnice, Ungaria, ea de ea, este un aliat în care nu te poți bizui, ear clica dominatoare acolo prea de tot este pretențioasă și cu gura spartă. Probabilitatea deci despre o alianță durabilă, ear nu numai trecătoare, incidentală între Berlin și Budapesta este foarte mică. Să admitem însă, că o astfel de alianță durabilă s'ar putea închege, dar apoi urmarea ei ar fi o schimbare la față radicală a stărilor, a politicii sale din launtru; ear pe deasupra puterea de atracțiune a marelui, strălucitei împărății vecine ar avea urmări, pe care Ungaria și-a dat până acuma toate silințele a le evita.

O alianță cu Rusia, autorul nici nu o discută, căci „ea ar fi moartea ei sigură“.

O alianță eventuală cu România putem să o lăsăm nediscutată, ear încât privește statele apusene, ele nici nu vin în socoteală.

„Astfel dar, din toate rodomontadele enorme pentru șovinismul roșu-alb-verde nu rămâne absolut nimic de valoare.

„Sau isolare politică—sau schimbare de sistem!“—esclamă autorul ca încheiere a pasagiului respectiv.

Urmând apoi o analiză asupra înfățișării ce ar avea o *gospodărie ungarască* independentă, care ar ajunge la o *gospodărie polonă*, autorul presupune chiar eventualitatea unei *impărțiri a Ungariei*, precum s'a întâmplat cu Polonia.

„Ardealul ar fi alăturat la România, prin ceia-ce regatul român ar dobândi o înmulțire așa de considerabil în teritoriu și populație de același neam, arondându-și tot deodată în mod firesc granițele ferii, încât în urma omogenității celei mari a populației sale ar avea pretensiuni a fi luat și mai mult în socoteală și eventual s'ar putea alătura ca factor important la alianța germano-austriacă...“

Autorul articolului trece apoi și discută alte urmări politico—militare ale Ungariei devenită independentă. Prima și cât se poate de apropiată urmărire ar fi: isgonirea *Obrenovicilor* din Sârbia și formarea *confederațiunii balcanice*.

„Politica internă a cîcei evreiești din Pesta a adus într'adevăr trebile într'acolo, că în cazul de independență a Ungariei, orice răzbel cu statele balcanice ar pune pe tapet imediat pericolul revoluțiunii din partea Românilor și Croașilor și alăturarea amândouora la conașionali lor...“

„Ea inferioritatea militară a Ungariei independentă în comparație cu cea a statelor balcanice federate ar fi atât de mare, încât catastrofa ar urma în scurtă vreme.“

Articolul de două pagini și o coloană încheie cu cuvintele:

„Astfel dar, nițică modestie, domnilor grandomanii de peste Leita; ear celor ai noștri recomandăm firmitate și îndărătnicie față cu grandomanii îngâmtați.“

Concertul din Năsăud.

(Coresp. part. a „Trib. Pop.“)

6 Ianuarie.

Trăim vremuri grele, deci caută să petrecem cât se poate de mult!

Da, pentru-că grație curentului șovinist, care duce neis poporului ales al lui Israel și pe vitejii urmași ai lui Arpad, noi

naționalitățile din fericitul Canaan am ajuns că abia putem răsufla. De o manifestare a vieții naționale 'ni-au rămas doar' numai petrecerile.

De aceea totdeauna voi zice: Români, petreceți-vă cât se poate de mult! — Și petreceți ca la Năsăud, ale cărui baluri sunt cele dintâi: cu fete multe și frumoase, cu tineri tot unul și unul, cu veselie ce trece adese dincolo de zorile dimineții.

Și apoi scopul principal al concertelor și al balurilor este a întruni la un loc întreaga inteligență, a se delecta în producțiunile teatrale-declamatorice și musicale ale diletanșilor, a se bucura și a se entusiasma.

Și concertul dat de reuniunea română de cântări din Năsăud, în preșeara Anului Nou, a fost succes, a fost frumos, pentru-că intrania în sine elegantă și veselie.

În sală, cu gust decorată, apăreau ca niște arătări de pe altă lume frumoasele d-șoare, cu ochii negri, albaștri și verzi, unele de statură înaltă, falnică, altele mai mici, dar' tot atât de drăguțe, toate cu zimbet pe buze și ușoare la joc, încât numai aripi de ar fi avut, ai fi crezut că sunt angeri. D'apoi vestele?! Câți tineri n'au căzut în păcatul individiei din pricina lor și câți nu 'și-or fi luat eroica hotărîre de a se jertfi Hymenei?

Dar' pardon, ... m'am abătut de la scop.

Concertul s'a început cu „Colinda“ de G. Dima, executată cu mult succes de corul reuniunii condus de dl prof. de muzică E. Ștefanuț. Al doilea punct fu „Un dor“, quartet de Heine, executat de corul reuniunii.

Punctul trei „Prima rochie lungă“ monolog de I. Vulcan, predat de drăgălașa d-șoară Elena Tofan.

D-șoara Tofan 'și-a jucat rolul perfect. Cu vocea-i îngerească, cu adevărată artă a predat acest monolog, cu atîta simț, căldură și pathos, încât publicul a rămas încântat. Furtună de aplauze au acoperit ultimele cuvinte ale d-șoarei diletante.

Punctul patru „Tot 'ți-am zis măndro“ sextet de E. Ștefanuț, punctul cinci „Rămăi sănătoasă“ de G. Dima, punctul șapte „Cucule cu penă sură“ de G. Dima au fost executate de corul reuniunii cu mult succes.

Punctul șase „Portretul“, duet aranjat de E. Ștefanuț exec. de d-șoarele Emilia Mischinger și Ana Filipan acomp. cu piano de d-șoara Lucreția Moisil. A

fost executat cu atîta înufletire și simț, încât publicul asculta cu suflarea reținută sunetele dulci și armonioase, în carlid șoarele își vîrsau întrag focul sufletelor lor. Asemenea și acompanierea cu piano a d-șoarei Moisil a fost admirabil executată. La aplauzele frenetice ale publicului acest punct a fost repetat. Într'adevăr acest punct a ridicat concertul splendid la un înalt punct artistic.

Punctul opt „La oglindă“, monolog de G. Coșbuc, predat de d-șoara Letiția Mureșianu a fost fără îndoială unul din cele mai reușite puncte. D-șoara Mureșianu apare pe scenă în costum național și e primită cu aplauze! Monologul a fost predat în mod admirabil; atîta gesticulațiunea, cât și intonarea au fost foarte bine observate. A fost șogmotos aplaudată.

Programa se sfîrșește cu quartetul „Puișorul“, cântat de corul reuniunii.

După concert a urmat jocul, care a ținut până în zori. În pauză vice-presed. reuniunii prof. Ioan Păcurariu prin o vorbire bine simțită salută anul nou dorind, tuturor an nou fericit.

Cât despre costumele ele au fost variate. Un lucru regret numai: nu am văzut nici un costum țărănesc.

Frumoasele dame și d-șoare ar îndeplini o frumoasă misiune, dacă la petrecerile viitoare n'ar uita de frumosul costum național.

La revedere dar ...

Dorel.

Dela Beiuș.

Baciliul informațiilor ziaristice. S'a întâmplat că în Beiuș a reușit de primar comunal un oare-care Ilyés Albert, contra altui oare-care Erdélyi János. Corespondentul „Tribunei“ din Sibiu comentează acel act precum urmează: „E de notat, că nici un Român, nici măcar cel din urmă țeran nu a votat pentru Ilyés, cum zice, nici un Român, afară de catichetul Nicolau Diamandi și avocatul Gavril Cosma.“

Noi, cei din Beiuș, știm pozitiv, că dl Gavril Cosma n'a votat de fel, ear că pe lângă dl Diamandi au votat mulți Români, ale lor voturi au fost chiar decisive. Așa dar ...

La tot cazul e regretabil că obștea Româneștilor din Beiuș i s'a creat această situație paradoxă prin candidarea d-lui Erdélyi de Român până la opțiția după primărie. „E de notat“ dară că s'a dat un corectiv unui om care uitase de obârșia sa, și e chestie de apreciere dacă mai bine e a promova pe cei ce se leapădă de neam

și prin aceasta a încurajia și pe alții la această treaptă a înaintării. Între altele, nu l'a făcut gaură în luă din căderea d-lui Erdélyi János dela cinstita treaptă birăscă.

Din istoria războaielor.

Se poate privi ca un lucru constat, că pe corăderile din războiul ce acum decurge între Englezi și Buri sunt relativ cu mult mai mici pierderi mai neînsemnate, decât acelea din războiurile petrecute mai înainte, și luptele de până acum, cu cât mai departe le scrutăm în trecut în istorie, apar mult mai sângeroase, decât cele de azi.

Să luăm, de pildă, războiul din 1870—71, în ale cărui lupte petrecute lângă *Mars-la-Tourne Gavelotte* au luat parte 450 000 de oameni, din cari 70.000 de oameni niseră invalizi incapabili de luptă, va să zică tocmai 15 percente din numărul întreg al ostășimei. La *Weissenburg* o pierdere de 23%, ear' la *Wörth* alta de 21 percente au rămas pe câmpul de luptă. În atacul de la *Spichen* Germanii perduseră 17 percente din trupele lor. În lupta de la *Königsgraben* Prusienii perduseră 10 percente, deși, după cum se știe, trupele lor nu fuseseră deodată în foc. La *Magenta* și *Solferino* (1859) pierderea a fost de 11 percente.

Ca lupte din cele mai sângeroase a amintesc acelea din războiul civil al Statelor-Unite americane. Astfel la *Gettysburg* din 80.000 de oameni căzuseră 15 000, adică 18 percente. În războiul *crimeic* lângă Alu trupele aliate franceze-engleze perduseră 60%, ear cele rusești 10 percente.

Aceste războaie din jumătatea a două veacului XIX apar însă domoale pe lângă războaiele lui Napoleon. — Lângă *Borodino* la 1812, stăteau față în față 250.000 Francezi și Ruși, din cari au căzut morți și răniți 80.000, va să zică 23%. În lupta de la 1807 lângă *Eylau* (în Prusia) căzuseră 33 percente din rîndurile luptătorilor. Lângă *Salamanca* s'au luptat 90.000 Francezi și Englezi, dintre cari 30.500 de oameni au rămas pe câmpul de luptă, va să zică 34% în această luptă cea mai grosnică pierdere au suferit-o Englezii la atacul de pe înălțimile de lângă *Albaera*, unde 1800 de oameni de oameal au rămas morți și răniți adică 70 percente.

Răsfoind istoria mai veche, aflăm că Englezii la *Fontenoy*, în 1745, perduseră 20 percente din numărul ostentilor; Francezii la 1704 în lupta petrecută în triva prinților *Eugen* și *Mariborough* au pierdut 18 000 din 57 000 de oameni, va să zică

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.“

Chiriașii cei noi.

(Urmare.)

Veronicei îi venia să intre în pământ de rușine — se făcuse roșie ca focul și plină de nedumerire, își plecă privirea în jos... Înă această zăpăceală o făcea cu atât mai încântătoare, ceea-ce se părea că și doctorul a observat, căci o privi lung — îndelungat. Și ori de câte-ori se încerca să se amestece și ea în conversație și își ridică ochii spre el, întotdeauna întîlnia privirea lui strălucitoare — atunci cășorul ei se pleca în jos, întocmai ca o floare atinsă de razele arzînde ale soarelui.

Într'acestea d-na Caspar își bineventă oaspele și îl pofti să seadă. El se așeză în fața pomului înluminat și oftă odată adînc.

„Ah, această tîgnă sîrbătorească! Nu vă puteți închipui ce bine mă simt în această dispoziție de Crăciun, — ea îmi revocă în memorie casa părintească și anii copilăriei mele. Îmi pare ea și când după ani mulți petrecuți în străinătate, mă aflu earăși acasă!“

„Doresc să vă simțiți ca acasă“, zise d-na Caspar într'un ton părintesc.

„Vezi, doamnă,“ continuă el, privind spre Veronica, care ca o mămuică umbla încoaci și încolo, „asta e, ceea-ce surorii mele — durere — îi lipsește. Un bărbat pe care încă în frageda etate, vîntul sorții îl smulge de pe pragul părintesc și îl duce cu sine în vîrtejul lumii, se poate mai ușor emancipa, de mîna harnică și îngrijitoare a mamei. Dacă însă o tîneră fată, un boboc abia în desvoltare, cum e și sora mea — va trebui să crească și înflorească fără îngrijirea mamei, va deveni o floare delicată. — Da, dacă ar pute fi mai des cu d-ta!“ zise Veronicei, care tocmai acum sta înaintea lui, ținînd o tăbliță cu păhărele, pline de punciu încă ferbinte.

În locul ficei, luă d-na Caspar cu vîntul:

„Trimite numai fetița în jos—va afla o plăcere lângă Veronica mea, căci toți se simt bine în apropierea ei!“

„Dar, mamă“, zise ea încet.

„Da, da, dragă — tot ce-i adevărat — pentru-ce să nu știe și dl doctor, că fata mea e o comoară și un noroc, ca și când aș fi câștigat lozul cel mare?“

„Așa-dar, las' să ciocnim în sănătatea acestei comori, pe care ai câștigat-o în loteria vieții“, zise Hauser rîzînd, și vesel își ciocniră păhărele. Apoi pași spre Veronica.

„Dar noi pentru cine să bem?“

„Pentru buna vecinătate“, zise ea repede, ear d-rul o privi fericit în față.

A fost o seară frumoasă. D-na Caspar se răzîna prielnic, pe perinele ei moi, și mîinile Veronicei, de altă dată așa de active, se odihneau acum pe poală — visa cu ochii deschiși, — ear lângă ea frumosul și seriosul bărbat, visa și el...

„Dragă doctore, te rog nu-mi lua în nume de rău, dacă 'ți fac o întrebare“, zise d-na Caspar. Pentru-ce a trebuit să te muți, tocmai în ajunul Crăciunului?“

„Pentru-că cu puțin mai înainte“ mi s'a oferit cel mai frumos dar de Crăciun, adevărat primul meu post în spitalul Elisabeta, devenind vacant printr'un cas de moarte, prin urmare a trebuit să-l ocup imediat. Locuința mea era prea departe, găsind una goală și mai aproape, m'am și mutat. Steaua mea m'a condus în această casă—o adevărată stea de Crăciun! Îi voi fi recunșcătoare toată viața mea!“

Seara înainta mereu. Cucu eși mai de multe ori mirat la ușița lui să vadă, dacă străinul cel cu barbă lungă, nu s'a mai dus încă! Și într'adevăr acum se ridică.

„La revedere!“ îi zise d-na Caspar la despărțire. Veronica îl petrecu până la ușă, — fără a zice o vorbă. Sau poate strîngerea de mîna și focul ochilor ei, e și asta o vorbă? Se înțelege, asta nu se poate ști.

În ziua următoare, când Veronica tocmai ocupată în bucătărie, eată că d-șoara Hauser îi face visita.

Mica coconiță, fără să mai aștepte, îi fie anunțată, intră de odată cu loana și postă în mijlocul bucătăriei. Ea avea o mîna un frumos buchet de garoafe și în prima perplexitate îl ținu așaînsa aproape de nasul Veronicei, încât trebuia să înțeleagă că pentru ea e destinat.

„L'a trimis fratele meu“, zise d-șoara „ceva nemaipomenit!“

„Îl voi da mamei mele.“

„Nu; nu e pentru mama d-tale. Îți ești, mi-a zis Otto, dar atunci a trebuit să tusească, căci nu știu ce i se puse pe gât și-mi mai strigă încă odată: „D-șoara Caspar, se înțelege! Sigur că așa mi chiamă?“

Aceasta făcu un semn afirmativ și puse buchetul într'un păhar cu apă. Îl povestind însă, luă o garoafă din el și o prinse la piept.

„Ce faci de mâncare, dacă îmi poți voi să întreb?“

„Frig o rață, mîncarea favorită a mamei.“

„A mea încă; nu pot s'ajut ceva.“

„La preparare sau la mîncare?“

Ana se nroși.

31 procente, în timp ce armata aliați- perduse a patra parte din numărul osta- . Tot Francezii la anul 1843 lângă oji din 26.000 de Spanioli au măcelărit unit 8000 de inși: 80 procente. — Per- a Helvețienilor lângă *Marijnan* în 1515 st de 22 %. Înainte de asta cu un se- cava'erimea franceză lângă *Azincourt* use tot al cincilea din rindurile sale; la *Rosbecque*, unde în 1382 Flamanzii nseseră trupele regelui francez, 30.000 morți au rămas pe câmpul de luptă, un ent enorm de pierdere, care se urcă ifra de 60 %. Lângă *Crecy* în 1346 cezii au lăsat morți tocmai jumătate 70.000 de oameni.

Și cu cât mai departe mergem îndă- în istorie, întâlnim lupte din ce în ce mai sângeroase. Astfel la anul 451 în a de la *Chalons sur Marne* (pe câmpiile launice) 165.000 de Huni au căzut și pe câmpul de război.—Ea' în tim- le vechi popoarele au purtat lupte ni- toare în puterea cuvântului. Aproape are luptă nu se sfârșea decât numai cu la nimicire a unuia sau altuia dintre oarele beligerante.

NOUȚĂȚI

Arad, 22 Ianuarie 1900.

Dela Cartea episcopescă din Arad. s'a dat un dîneu mare în onoarea sta- tuii major al oficerimii regimentului 33 de din loc. Au fost invitați cu acest pri- u la masă și onorații civili, Români Maghiari, cu totul 28 persoane. Primul st l'a ținut (românește) P. S. Sa Epi- pul Goldis pentru M. S. Monarchul. Tot S. Sa a toastat apoi (nemțește) pentru ata comună și reprezentantul ei în Arad, elența Sa dl general Gustav Blondein, mandantul cetății, ear ungurește a sa- ut pe dl Boer, reprezentantul honvezimef. tă bucurie și bună impresie a făcut toastul elențel Sale d-lui comandant Blondein, e a adus omagii credincioșilor bisericii r. române și capului lor iubit aier, S. Sale Episcopului Goldis, arătând în lași timp, cum regimentul aradan este mare parte compus din fii bavi, ai stei diecese.

Societatea a fost foarte animată, așa a rămas împreună până spre seară, ro- du-se toaste atât din partea d-lor ofi- superiori, cât și din partea onorațiilor chiar și români.

Știri îmbucurătoare. Cu bucurie înre- căm știrea ce primim din Beiuș, că va-

„Nu pot să și rămân la mîncare, acolo e am intrat pentru prima oară în casă— așa, asta nu se cuvine?” zise ea cu care îndoială.

„Ei, er“, o mîngăia Veronica, „noi o luăm așa strict“.

Aceste câte-va cuvinte au fost de s pentru mica sfătoasă, ca s'o liniș- că, și fără a mai aștepta o invitație, se ea s'ajute Veronicef. Mai târziu, când ura era gata, pe masă, și mirosul ei ut îi ajunse până la nas, nu se lăsa a ult îmbiată.

Era deja târziu când s'a reîntors a.

„Ah, Otto, ce bine mi-am petrecut; despărțire m'a sărutat! Inchipuște-ți, nine, să mă sărute cine-va! Cr d că st primul sărut în viața mea. Aci pe zul acesta! Il simt încă și acum!“

Dar ce-a pățit Otto al ei? se părea i când ar fi cuprins de-odată, de o du- neesplacabilă, — îmbrățișă pe mica orioară, cu foc, și își apăsa buzele toc- în acel loc, unde i-se părea că simte sărutarea Veronicef.

(Va urma.)

Traducere de: Eugenia Pinciu.

lorosul fruntaș Dimitrie *Negrean* din Beiuș, e spre deplină însănătoșare. Dumnezeu să ajute, ca să-l vedem cât de curând deplin sănătos.

Dl Vasile Mangra, cu data de azi, este numit referent onorar la senatul bise- riceesc al consistoriului din Arad.

Din Orăștie primim din partea d-lor Sever Orbonaș, Cornel David și Romul Boca, studenți universitari, o scrisoare, ca întim- pinare la corespondența ce am publicat din Orăștie. Numiți domni ne scriu, că în pri- ma întrunire a tinerilor, cari arangează balul, nici nu s'a discutat asupra programului de dans și peste tot nu poate fi vorba, ca în balul ce se va arangea să se danseze csăr- dăș. Luăm act cu plăcere.

Bal românesc în Lipova. Eri, Dumine- că seara, în 9/21 l. c., societatea dame- lor române din orașelul Lipova, sub pre- sidentia dnei *Elena Hamsea*, a arangeat un bal românesc în sala cea mare a hotelului „Arhiducele Iosif“ de-acolo în favorul școlărilor săraci dela școlălele populare ro- mâne din Lipova. După oarele 8¹/₂ spațioasa sală era tixită literaimente de un public ales, atât din Lipova, cât și din împreju- rime, până chiar și din depărtări conside- rabile, apoi din Arad, Timișoara, etc. A fost o petrecere admirabilă și animată cum rar se poate vedea. Deși publicul era mixt, Români și neromâni, buna și armonica dis- poziție a ținut în tot decursul nopții până la orele 5 dimineața spre cea mai com- pletă mulțumire atât a comitetului arangia- tor, cât și a numerosului public participant. Damae, mame și copile, indeosebi acestea din urmă, cu fețele lor de bujori și cu ochii plini de farmecul lor dulce, cu acest pri- legiu au putut în Lipova să-și petreacă mai ales, că numărul tineri îndoi mai mare a fost ca al damelor, indeosebi, a fost covârșitor numărul tinerilor noștri din Seminarul din Arad, cari în pauze au delectat întregul public prin o mulțime din cele mai frumoase și bine executate cântece naționale. Jocurile au fost aproape numai românești; mai ales „Ardeleana“ a fost des repetată. Cuadrile s'au jucat patru de vr'o 60 părechi. Stră- inii înșiși au rămas încântați de succesul splendid al acestei petreceri, și „cșardăș“ nici prin minte nu i-a trecut cuiva dintre dînșii să ceară dela corzile muzicef. — A face un registru al familiilor, ori al drăgu- țelor și farmecătoarelor dansatoare, — nu m'e încumet, de frica să nu scap vre-una dintre dînsele. Țin însă mult să accentuez, că a plăcut foarte mult înfățișarea în frum- sul costum național a dnei *Emilia G. Mol- dovan* și a d-șoarei *Ersilia Ștefu*, ambele din Arad. — Celelalte frumoase toalete — nu am eu darul să le descriu...

Pe lângă splendida reușită a părții morale a balului amintesc, că venitul ma- terial s'a urcat la suma de 260 Coroane.

Tunel surpat. Joi trecută după am- azi partea dinspre Pojon a tunelului de la calea ferată de lângă acest oraș s'a sur- pat așa, că a închis cu deservire trecerea prin acel tunel. A fost o norocire, că tren- ul ce tocmai cu ceva mai înainte trecuse prin tunel, n'a fost ajuns de catastrofă. Surparea a fost pricinuită de moștea ză- pezi. Comucațiunea mai multă vreme s'a făcut numai mutându-se pasagerii și mă- furile de pe un tren pe altul. A trebuit o muncă uriașă până- ce s'a deschis din nou calea.

„Foaia Pedagogică“ — excelenta revistă școlară ce apare în Sibiu sub re- dacțiunea d-lor: Dr. D. P. *Barcianu*, D. *Comșa* și Dr. I. *Sroia*, cu 1 Ianuarie 1900, a intrat în anul al IV-lea al existenței sale. Nrul 1 are următorul cuprins: „Reforma în învățământul din istoria natu. ală în șco- alele populare“, de Dr. D. P. *Barcianu*. — Modele de lecțiuni: „Avram și Lot“ (lecție din Istoria biblică pantru curs II), de învăț. Ioan Pavel. — „Din literatura școlară“. — Răspuns la recenziunea dlui Dr. P. Șpan asupra broșurii: „Religiunea în școala veche și în școala nouă“, de Dr. Petru Barbu. Informațiuni. — Felurimi. — In- vitare la abonament (6 coroane pe an, 5 c. pe 1/2 an) corespondență.

Materialul publicat în acest Nr. se es- tinde pe 32 pagini.

Atragem din nou atențiunea învăță- torilor noștri asupra acestei folositoare ra- viste și îi îndemnăm cu toată insistența să o aboneze.

„Liga Română“, organul comitetului Ligii Culturale, a încetat de a mai apăre. Causa este, că mulți dintre abonații ei deși au continuat a primi luni și ani de a rindul revista, nu și-au achitat abona- mentele.

O dorință a lui Verdi. Se știe, că celebrul artist italian *Verdi*, de câte ori i-s'a îmbiat vr'o distincțiune, totdeauna a refuzat o. Acum se vestește din Roma, că marele artist a trimis ministrului *Bac- celli* o epistolă, în care îl roagă pe acesta, să i-se îngăduie, ca după moarte să-și doarmă somnul de veci în capela *asilului musicalilor*, înființat de dînsul la Milano. Fiind însă oprită în Italia înmormântarea între zidurile orașelor, ministrul *Baccelli* a a hotărît, că îndată- ce se redeschide par- lamentul, va aduce un proiect de *lege specială* pentru a se îndeplini dorința și cererea marelui artist.

Autentică și — serie „Rom. Jună“ dedicată dlui I. L. Caragiale.

Mai zilele trecute se anunțase la teatru piesa „Mostenitorii“. În ultimul mo- ment spectacolul se schimbă și se dă „O noapte furtunoasă“.

Un domn jobenat și înmănușat sosește după ce s'a anunțat schimbarea, și își ocupă locul în rîndul lutăiu.

Trece un act, trec două. . . La al treilea, domnul jobenat și mănșat se pleacă spre vecinul său:

— Bune, domnule, un lucru nu în- țeleg: De ce i-o fi zicînd piesei acesteia „Mostenitorii“? . . .

Credința lui Krüger. Bătrânul presi- dent *Krüger* al Transvaalului a adresat o *cerculară* către toți generalii Burilor, așa, cum ei s'a obișnuit și cum credința lui îi dictează, — în numele lui Dumnezeu, căci el e tare în credința sa cătră Dumnezeu și în credința aceasta e convins, că nu se va înșela. În cerculara sa bătrânul *Krüger* zice:

Cu ajutorul lui Dumnezeu am ajuns cu cauza noastră acolo, că acum cu sigu- ranță putem spera, că cu puteri de lucrare convenite și cu credința pusă în Dumnezeu cu bun sfârșit vom termina războiul ce ni- s'a impus. Am studiat până în capăt în- treagă biblia, ca să găsec vr'un moment de scusă pentru Englezii, dar n'am a at într'insa nici o singură propoziție, care li-ar da dreptate în procedarea lor față de noi. Cetiți psalmul 33. Acesta a fost punctul nostru de plecare: căci adevărat este cu- vîntul Domnului și bune sunt toate faptele lui, iubește adevărul și dreptatea, plin e pămîntul de bunătatea lui Dumnezeu. — Dumnezeu a zădărnicit gândul rău al po- poarelor (al Englezilor) și a împedat pe păgăni în planurile lor. Nu prin ostire mare învinge domnitorul, nu prin putere mare scapă cel viteaz. Eată ochiul lui Dumnezeu e ținut spre cei- ce se tem de El, cari a- steaptă îndurarea Lui. Sufletul nostru a- steaptă pe Dumnezeu. El e ajutorul și sprig- inul nostru, căci în el se veselește inima noastră, și încredere avem în numele cel sfînt al Lui. Aibi de noi, Doamne, îndurare precum nădăjdum întru Tine.

Dimpotrivă se vorbește despre duș- man (Englezii) în psalmul 83, care sună: Fă-i pe ei, Doamne, pe conducătorii lor, ca pe Oreb și Zeeb, ca pe Zebah și Salmun, cărmătorii lor, cari ziceau: să luăm pen- tru noi locașurile lui Dumnezeu. Fă-i pe ei, Doamne, ca roșta și precum e pleava în fața vîntului, precum focul cuprinde pă- durea și precum flacăra mistue munții. În acest chip goneste-i pe ei cu vînt și cu furtună îi împrăstie. Acopere-i pe ei cu urgie, ca să caute numele Tău, Doamne. Rușinați și învrăjbiți să fie ei pentru ve- cie; să înroscască și să piară și să știe, că Tu, numele Tău, Doamne, singur este prealnat preste tot pămîntul.

Krüger apoi continuă: Dușmanul vrea să ne pustiască țeara. Opera nimicitoare a Angliei este întocmai ca atacul diavolului împotriva bisericii lui Christos. — Cerculara se încheie: Avem să continuăm lupta în numele lui Dumnezeu!

Mare cutremur de pămînt. Se ves- tește din Amsterdam, că zilele trecute în insulele *Sumatra* și *Iava* a fost un groasnic

cutremur de pămînt, care a nimicuit cu deservire mulțime de comune. Și-au pierdut vieța mai multe mii de oameni.

CUGETĂRI

Adevăratul nobil nu se naște, ci se face. *Etrarca*.

Reputația ce se trage din părinți e înșelătoare și în curînd se consumă, dacă nu o însoțește virtutea proprie.

Macchiavelli.

O nobleță instruită și virtuoasă for- măază gloria unui stat.

Anonim.

Nobleța și virtutea fiind aceeași cali- tate, nu există altă nobleță decât vir- tutea.

Antistene.

În toate condițiunile este o nobleță. *Lamartine*.

ULTIME ȘTIRI

D. D. Sturdza, șeful parti- dului național-liberal din România, cu privilegiul Anului-Nou a primit din toate orașele țeri telegrame de felicitare subscrise de sute de fruntași ai țerii. Din toate părțile i-se exprimă omagii și este asigurat de osebita stimă a tuturor aderenților partidului.

Din Sârbia. „*Novoie Vremia*“ con- firmă știrea trecută acum o săptămână, prin toată presa austro-ungară, spunînd că *Milan* înduplecă pe fiul său regele *Alexandru* de a trece la unire, pentru a pute căpăta de nevastă o archi- ducesă austriacă, pe semne una din ficele archiducelui *Frederic*. În urma acestor două întîmplări Bosnia-Herțegovina ar fi alăturate la Sârbia, care apoi, așa de mă- rită, s'ar pune sub protectoratul Austro- Ungariei.

Noue arăstări în Polonia ru- sească. În decurs de patru luni s'a în- tîmplat a treia arestare a inteligenței polone din Varșovia. Foile poloneze din *Galizia* publică d n capitala Poloniei ru- sești știri, că în 13 c. au fost arestați acolo 30 elevi de gimnasiu. Tinerii se întruniau în ulița hămeului pentru a se consfătui: asupra modului și mij- loacelor, cum ar pute mai cu eficacitate lucra printre popor în sens cultural. *Politia*, fiind dinainte avisată, străjuia nu numai casa ei și ulița întregă re- spectivă; bu toate ac- stea tinerii s'au adunat la 10 ore seara. Îndată- ce erau toți întruniți, *politia* a intrat, i-a are- stat pe toți și i-a dus în fortăreață.

Războiul buro-Englez Nainte cu trei zile telegrame din Londra ves- tiau, că gen. Buller a bătut pe Buri și *Ladysmith* a fost eliberat.

Telegramele din urmă desmint însă știrile de mai înainte, mai mult chiar: din *Bruxella* vine știrea, că *Buller* a fost bătut la *Tugela*, ear din Londra se depeșează, că „situația o neschimbata“, și că lordul *Roberts* a telegrafat generalului *Warren* să fie precaut și voind să treacă fluviul *Tugela*, să nu se lase a fi prins în *capcana Burilor*.

Sigur e numai un lucru: e che- stie de puțină vreme până să se dea earăși o luptă mare, decisivă.

Se zice că aproape de *Lady- smith* generalul *Joubert* are sub co- manda sa 48.000 Buri, ear cei din *Mafeking* și *Ladysmith* nu mai au ce să mănânce.

Vasul german „*Bundesrath*“ a fost eliberat și Englezii vor plăti despăgubiri pentru pagubele pricinuite.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu. Red. respons.: Ioan Russu Șirianu.

ECONOMIE.

Grâne.

Prețurile de la 22 Noemvrie.

	Arad:	B. Pesta
Grâu Aprilie fl.	7.10—7.30 fl.	7.96—7.87
Octomvrie	"	8.02—8.03
Cucurus Maiu	3.80—3.90	5.—5.01
vechiu	5.—5.20	5.20—5.50
Orz vechiu	"	5.85—6.60
" nou	5.40—5.50	"
Secară Apr.	5.60—5.70	6.42—6.44
vechiu	"	6.10—6.25
Ovės Apr.	4.40—4.50	5.6—5.8
Oct.	"	4.90—5.28

Cursul pieții din Arad.

Hârtie-monetă română	Cump. fl. 9-48	vând	9.52
Libre turcești	"	"	"
Imperiali (15 R. aur)	18.90	"	19.—
Ruble rusești 100 à	126.—	"	127.—
Galbeni	5.58	"	5.68
Napoleon-d'or	9.48	"	9.55
100 Marea germane	58.50	"	58.95
Libre sterling	11.90	"	12.50

Spirit:

	21 Oct.
Spirit rafinat; cu toptanu	55.50
" cu micu	56.50
" brut cu toptanu	54.50
" cu mic	55.50

Porci:

(Piața Steinbruch)

Ungari; greutate:		cr. p. kg.
bătrâni 320—330 kg.	40—42.	"
tineri 320—330 "	44—44.5	"
" 250—330 "	44—45	"
" până 250 "	45—46	"
mijlocie 240—260 "	47.5—48	"

La administrația

„Tribunei Poporului“

se află în deposit spre vânzare următoarele opuri și broșuri:

„Teoria dramei“ de Dr. Iosif Blaga. Prețul 1 fl. 80 cr.

„Cuvântări bis. de Massilon traduse prin Ioan Genț. Prețul 2 fl. 50 cr.

„Lupta pentru drept“ de Dr. R. Ihering traducere, de T. V. Păcățeanu Prețul 1 fl.

„Din vremuri apuse“ de Iudita Secula, Prețul 50 cr.

„Juvenilia“, prosă și versuri de Sextil Pușcariu. Prețul 80 cr.

„Vieritul“, de Petru Vancu. Prețul 50 cr.

„Pribeag“, de I. Sceopul. Prețul 75 cr.

La facerea comandelor, cari se vor efectua prompt, rugăm a se adăuga și spesele de porto postal.

Administrațiunea „Trib. Pop.“

„Biblioteca Teatrală“, apare în Brașov ediția Societății de teatru Român. Broșura 7 cuprinde „Unde dai și unde creapă“, comedie în 2 acte Al. Cosmar, localisată de Iuliu Popescu. Numele dlui Iulia Popescu, mai ales ca traducător și localizator al mai multor piese de teatru, este cunoscut și apreciat la noi. D-sa a tradus și „Bustul“, jucat cu atâta succes de diletanții români din Sibiu, înainte cu 5 ani. Piesa de mai sus desigur va fi primită cu plăcere și diletanții români vor juca-o cu predilecție. Noi o recomandăm cu toată căldura. Este o localizare bună a unei piese teatrale de valoare.

A apărut în editura de arte grafice „Minerva“ din București „Călimdarul Minervei“ pe anul 1900 cuprinde o mulțime de lucruri frumoase și instructive.

O carte bună. Distinsul nostru profesor din Brașov, Dl Vasile Goldiș a lucra o folositoare carte școlară: „Geografia pentru școlile populare, întocmită pe baza planului Ministerial de învățământ. Partea primă (pentru clasele III și IV), cu numeroase ilustrațiuni și harte colorate.“ Editura librăriei Ciurcu Brașov. Prețul unui exemplar 85 cr. Materialul tratat se estinde pe 68 pagini, în ordinea următoare: „1. Regiunile lumii, 2. Comuna, 3. Locuitorii și ocupațiunea lor, 4. Religionea și limba locuitorilor, 5. Hotarul comunei, 6. Drumurile, 7. Apele curgătoare, 8. Apele stătătoare, 9. Mijloacele de comunicațiune, 10. Insulă, peninsula, golf, 11. Șesul, 12. Dealuri și văi, 13. Orizonul, 14. Desemnarea regiunilor lumii, 15. Harta, 16. Cercul, 17. Comitatul, 18. Ungaria. — II. „Ungaria și Europa.“ (Materialul clasei a IV-a.) Ținutul muntos din Sudost. Câmpia Ungariei. Ținutul muntos Nordostic, Ținutul muntos Nordvestic, Ținutul deluros Sudvestic. Orașul Fiume și ținutul lui. Ungaria în genere. Țerile aparținătoare Ungariei. Europa în genere.“ La toate capitolele e alăturată câte o hartă colorată.

O recomandăm cu toată căldura învățătorilor noștri.

Exerciții intuitive și gimnastice, manual pentru învățătorii școlilor populare române, întocmită după plan, de Ioan Tuduceșcu, învățător în Lipova. Ediția a III. Prețul unui exemplar: 30 cruceri.

O nouă carte folositoare. Sub titlul: „Amicul Poporului, îndreptător în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român, de Titu Vuculescu, pretor, a apărut tocmai acum în tipografia „Tribunei Poporului“ în Arad o carte în adevăr folositoare pentru popor. Ea se estinde pe 148 pagini, în format 8° mare, cu un tipariu frumos și bine îngrijit, broșată elegant și scrisă într-un limbajiu la înțelesul poporului. Cuprinsul pe scurt al bogatului material al cărții este următorul:

I. Agricultură. — II. Ape (mori de navigare, broduri, plute). — III. Boalele și strarea vitelor. — IV. Cauze comunale. V. Drumuri și vama. — VI. Finanță. VII. Industrie. — VIII. Judecătoria. IX. Matriculele de stat. — X. Militare. XI. Mine (Ocârit). — XII. Moștenire. — XIII. Ordinea publică (Ajutor la nenorociri, A cerea puștilor din altă țară, Apa de s. Ajutorarea sêracilor, Adunări publice, A cerea cu zăloage, Boalele epidemice, Biră Curățirea coșurilor (hornuri), Curățirea Țelor, Calesa ferată, Cetățenia de stat, Cortarea, Edificări, Instruarea în joc, Instrucțiuni (descoperiri), Legea de presă, Lucrări găsite, Măsurarea bucatelor, Monumente istorice, Ospătării, Plata medicului, R. (Teguri), Poșta, Privilegiu (Patente), R. contra focului, Societăți (bănci, case păstrare), Site de aramă, Sdrênțe, Sdrênă de bucate, Instanțieri, Școală secretă, Trecerea cânilor, Trecerea în altă țară, T. grafie, Vânzarea bureților, Vânzarea c. puști și prav de pușcă, Veninuri). — XV. Orfanale. — XVI. Păduri. — XVII. Pa XVII. Religione. — XVIII. coală — XIX. Sdrênțata publică. — XX. Servitori. XXI. Vênat.

Ori-ce daraveri, pe cari poporul le are aproape zilnic atât cu direcțiunile administrative, cât și cu judecătorile din patrie, cărturarii din țară pot le afla în cartea aceasta tocmai la un loc, bine lămurite și spuse în limbă populară și înțeleasă de toți. Prețul acestei cărți folositoare este numai 1 coroană (50 cruceri) și se poate comanda atât la administrațiunea „Tribunei Poporului“.

„Drepturile, datorințele și responsabilitatea membrilor de direcțiune“ de Alfred Kormos, trad. de Constantin Pop, funcționar la „Albina“. Cărtă foarte importantă pentru membrii direcțiunea tuturor institutiunilor școlare și a ori-căror societăți pe care Costă 1 fl. 50.

A apărut în tipografia noastră și se află de vânzare

la

Administrația „Tribunei Poporului“

sub numirea

„AMICUL POPORULUI“

„îndreptător în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român“

de TITU VUCULESCU pretor,

cu prețul de 50 cr. plus 5 cr. porto postal.

● carte în adevăr folositoare pentru popor care cuprinde sfaturi și învățături de foarte mare folos pentru toate trebile și trebuințele poporului.

Administrația

„Tribunei Poporului“

Calindarul nostru

pe anul visect 1900

ca prim călimdar scos în tipografia noastră

a apărut tocmai acum

cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. porto postal.

Doritorii de a și-l procura sunt rugați

a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului“

La comanda mai mari de 10 exemplare

dăm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului“.